

KINH A-DỤC VƯƠNG

QUYỂN 2

Phẩm 2: NHÂN DUYÊN GẶP ƯU-BA-CẤP-ĐA

Bấy giờ, vua A-dục khởi tu tám vạn bốn ngàn tháp xá-lợi xong rồi thì rất hoan hỷ. Cùng với chư đại thần đến chùa Kê-đầu, đến trước Thượng tọa chấp tay lễ bái và nói rằng:

- Ngày trước tôi cúng dường cát cho Đức Phật được Đức Phật thọ ký. Nay có phước báo này. Vậy ngày trước có vị nào được Phật thọ ký nữa không.

Tỳ-kheo Da-xá đáp:

- Lúc Đức Phật còn tại thế có Long vương tên A-bà Long vương, lại có người thợ gốm và Chiên-đà-la Long vương.

Phật đi hóa độ xong liền đi đến nước Ma-thâu-la. Rồi bảo A-nan rằng:

- Ở nước Ma-thâu-la này sau khi Đức Như Lai Niết-bàn một trăm năm có một thương chủ bán hương tên gọi Cấp-đa. Được Đức Phật giáo hóa có thân tối thắng vô tướng. Sau khi ta Niết-bàn, vị này khởi tâm làm Phật sự.

Lại bảo A-nan:

- Ông nay có thấy khu rừng xanh từ xa kia không?

- Thưa Thế Tôn! Có thấy.

Phật bảo:

- Ở trong đó có núi tên Ưu-lâu-mạn-trà. Sau khi ta Niết-bàn một trăm năm. Ở núi này có chùa tên Na-sĩ-bà-sĩ là nơi tọa thiền tối thắng đệ nhất. Phật lại nói kệ:

*Giáo hóa hàng đệ tử
Trí tuệ đạt tối thắng
Thế Tôn đã thọ ký
Tên Ưu-ba-cúc-đa
Đại đức ở thế gian*

Nên rộng làm Phật sự.

Lúc này vua A-dục hỏi Thượng tọa Da-xá:

- Ưu-ba-cấp-đa đã ra đời chưa?

Đại đức Da-xá đáp:

- Đã ra đời đang ở trên núi Ưu-lâu-mạn-trà vị này tu hành tinh tấn, diệt hết phiền não. Thường nhiếp hóa chư La-hán ở khắp Diêm Phù và thuyết pháp cho khắp cõi trời, người, A-tu-la cùng chư Long thần. Lúc này Ưu-ba-cấp-đa đang có một vạn tám ngàn La-hán vây quanh cùng ở tại chùa Na-sĩ-bà-sĩ.

Vua A-dục gọi chư đại thần lại nói kệ:

Các người mau trang nghiêm

Bình xa và tượng mã

Ta muốn đến nước kia

Nơi núi Ưu-mạn-đa

Muốn thấy được Đại đức

Tên Ưu-ba-cấp-đa

Tinh cần diệt tận lậu

Đã chứng quả La-hán.

Chư đại thần tâu:

- Vua nên sai người đến thỉnh vị này cùng chư La-hán đến.

Vua bảo:

- Bậc A-la-hán không nên xem thường. Chúng ta phải đến đó lễ bái người.

Lại nói kệ:

Đệ tử Đức Như Lai

Tên Ưu-ba-cấp-đa

Nếu không thọ lời dạy

Tâm người tạo Kim cang.

Sau đó nhà vua sai sứ đến chỗ Ưu-ba-cấp-đa nói:

- Vua của tôi muốn đến chỗ ngài.

Ưu-ba-cấp-đa nghe sứ nói vậy thì suy nghĩ:

- Nếu vua A-dục đến ắt sẽ mang theo nhiều người rất bất tiện mà có hại cho nước này. Bèn nói:

- Để tôi đi đến chỗ vua.

Vua liền đưa thuyền đi nghinh tiếp Ưu-ba-cấp-đa. Sửa sang đường xá khắp nơi. Thuyền đi đến nước Ma-thâu-la để đón Ưu-ba-cấp-đa và chư La-hán. Vì muốn nhiếp thọ vua A-dục nên chư vị đều lên thuyền để đi đến nước Bà-sất-lợi-phất-đa.

Dân chúng của vua A-dục bạch với vua:

- Ưu-ba-cấp-đa vì muốn nhiếp thọ Đại vương, cho nên mới đến nước này.

Vua nên biết Phật pháp sâu rộng như đất. Vua nay do tu thiện tạo phước này có thể vượt ra khỏi biển giới mà đến bờ bên kia.

Hôm sau Tôn giả Ưu-ba-cúc-đa đi đến chỗ vua. Vua rất hoan hỷ, cỡi châu anh lạc giá trị cả ngàn vàng đưa thưởng cho người vào tâu. Sai người nay đánh hiệu lệnh, cho cả nước Ba-sát-lợi-phất-đa nghe biết Tôn giả đã đến nước này.

Lại nói kệ rằng:

*Nếu người vui phước lạc
Và nhân giải thoát thiên
Tất cả nên đến gặp
Tôn giả Cấp-đa này
Nếu người không thấy Phật
Bậc Lương túc tối thượng
Lòng đại bi vô lượng
Lậu tận khắp trời người
Vậy nay nên cúng dường
Ngài Ưu-ba-cúc-đa.*

Vua sai đem bài kệ này truyền cho nhân dân cả nước cùng nghe. Rồi lo sửa sang đường xá. Vua ra khỏi thành đến nửa do tuần, cùng chư đại thần và nhân dân, đem các loại hương hoa kỹ nhạc ra nghênh tiếp Tôn giả. Từ xa vua trông thấy Tôn giả ở trên bờ cùng với một vạn tám ngàn chư đại La-hán, vây quanh như nửa mặt trăng, vua liền xuống voi đi bộ đến chỗ Tôn giả đưa tay đỡ Ưu-ba-cúc-đa ra khỏi thuyền. Rồi năm vóc lạy xuống đất kính lễ Tôn giả. Rồi quỳ dài chấp tay chiêm ngưỡng Tôn giả không biết chán mà nói kệ:

*Lấy địa hải làm y
Rừng núi trang nghiêm thân
Trừ oán nơi đất này
Khiến lòng tôi hoan hỷ
Chẳng bằng như ngày nay
Tôi được thấy Đại đức
Lòng càng thêm kính tin
Cũng như thấy Như Lai
Phật đã nhập Niết-bàn
Đại đức làm Phật sự*

*Thế gian vì vô minh
 Người như nhật nguyệt soi
 Lấy trí tuệ trang nghiêm
 Chẳng khác gì Đại sư
 Giáo hóa người muôn cõi
 Chúng sinh đều quay về
 Nên nay được giáo hóa
 Tôi sẽ làm như vậy.*

Lúc này Đại đức Ưu-ba-cúc-đa, dùng tay mặt xoa lên đỉnh đầu vua A-dục mà nói kệ:

*Vua nay được tự tại
 Nên nhớ có buồng lung
 Tam bảo khó gặp đặng
 Thường phải nên cúng dường
 Thế Tôn giáo pháp tạng
 Cho vua và chúng tôi
 Nên hộ trì Phật pháp
 Vì nhiếp thọ chúng sinh.*

Vua A-dục đáp:

- Việc Đức Thế Tôn thọ ký cho tôi nay đã làm xong, liền nói kệ:

*Tôi nay đã cúng dường
 Thế Tôn xá-lợi tượng
 Nơi nơi đều xây tháp
 Dùng trân bảo trang nghiêm
 Duy không thể xuất gia
 Tu hành trong phạm hạnh.*

Ưu-ba-cấp-đa nói:

- Đại vương! Lành thay! Lành thay! Việc như đây Đại vương nên làm, vì sao?

*Vua đem thân mạng tài
 Mà khởi tu chân bảo
 Khi thọ thân nơi khác
 Sẽ không còn khổ não.*

Vua A-dục liền thiết đại cúng dường, đưa Tôn giả vào thành, tay đỡ Đại đức lên ngồi trên tòa cao. Thân hình của Tôn giả Ưu-ba-cúc-đa rất mềm dịu nhẹ nhàng như bông Đậu-la-miên. Vua đụng vào thân liền chấp tay thưa:

Đại đức thân mềm dịu

*Như bông Đâu-la-miên
 Còn tôi thân thô xấu
 Mà chạm thân của người.
 Ưu-ba-cúc-đa liền nói kệ:
 Tôi cúng dường thắng diệu
 Đem dâng Đức Như Lai
 Còn vua đem cát đất
 Dâng thí trong bát Phật.
 Vua A-dục nói kệ:
 Tâm tôi trước tiểu nhi
 Dùng cát cúng Thế Tôn
 Gặp được ruộng công đức
 Cho nên nay làm vua.*

Lúc này Ưu-ba-cúc-đa, muốn cho vua hoan hỷ liền nói kệ:

*Vua gặp ruộng công đức
 Mà gieo hạt bố thí
 Do đây được phước báo
 Được quả vui bất tận.*

Vua nghe lời đó lòng rất hoan hỷ, lại nói kệ:

*Xưa dùng cát bố thí
 Thế Tôn đại phước điền
 Nay được vui vô tận
 Làm vua khắp bốn châu
 Ai nghe việc như vậy
 Mà không cúng dường Phật.*

Lúc này vua A-dục lễ dưới chân Tôn giả mà bạch rằng:

- Đại đức! Tôi muốn đến chỗ Đức Phật thường đi ở ngôi thiên để cúng dường. Lại muốn xây tháp ở đây để chúng sinh đời sau biết được chỗ Đức Như Lai thường đi kinh hành ngôi thiên. Vua lại nói kệ:

*Tôi muốn chỗ Như Lai
 Thường đi đứng nằm ngồi
 Đều cúng dường đánh lễ
 Để lìa khổ sinh tử
 Lại muốn xây tháp báu
 Chỗ Phật thường đứng đi
 Khiến chúng sinh vị lai
 Được nhân duyên thấy Phật.*

Ưu-ba-cúc-đa đáp:

- Đại vương! Lành thay! Lành thay! Vua phát tâm này thật là khó gặp, muốn cúng dường Đức Như Lai lúc còn tại thế thường đi đứng nằm ngồi. Lại muốn nhiếp thọ cho chúng sinh đời sau.

Vua A-dục lại cử bốn bộ binh, đem hương hoa kỹ nhạc cùng với Tôn giả Ưu-ba-cấp-đa đi đến đất Đức Phật.

Tôn giả đưa vua đến chỗ Đức Phật đản sinh trong vườn Lâm-tỳ-ni. Lấy tay chỉ nói:

- A-dục vương! Đây là chỗ Đức Phật đản sinh, rồi nói kệ:

*Thế Tôn nơi chỗ này
Sinh ra đi bảy bước
Mắt tịnh xem bốn phương
Làm bậc Sư tử hống
Đây là thân cuối cùng
Nơi trụ thai cũng thế.*

Vua A-dục năm vóc quỳ lạy sát đất, đánh lễ chỗ Đức Như Lai đản sinh, chấp tay nói kệ:

*Có người được thấy Phật
Công đức thật vô cùng
Như tiếng vang sư tử
Công đức cũng như kia.*

Ưu-ba-cấp-đa muốn vua sinh thêm lòng tin nên nói rằng:

- Có một vị chư thiên thấy Đức Phật lúc mới sinh đi bảy bước. Vua có muốn nghe Sư tử hống nói không?

Vua đáp:

- Đại đức! Tôi nay muốn được nghe Đại đức nói lại việc phu nhân Ma-da lúc mới sinh thái tử, đã vịn vào cành cây ở đây.

*Nếu có chư Thiên nhân
Ở tại trong rừng này
Thấy được Phật đản sinh
Lại nghe tiếng sư tử
Nên hiện thân nơi đây
Cho A-dục lòng tin.*

Lúc ấy, có chư Thiên hiện thân ra, đứng chấp tay trước mặt Tôn giả Ưu-ba-cấp-đa nói:

- Đại đức muốn tôi làm gì?

Ưu-ba-cấp-đa liền nói với vua:

- Đây là chư Thiên đã thấy Phật lúc đản sinh.

A-dục chấp tay hướng đến vị trời, nên nói kệ:

Ông thấy Phật dẫn sinh
 Trăm phước trang nghiêm thân
 Mặt Phật như hoa sen
 Thế gian đều vui thích
 Lại nghe Sư tử hống
 Ở trong vườn Đại lâm.
 Chư Thiên lại nói kệ:
 Ta đã thấy thân Phật
 Ánh sáng như sắc vàng
 Bảy bước trong hư không
 Bạc nhị túc tối thượng
 Cũng nghe Sư tử hống
 Đấng trung tôn trời người.

Lúc này vua hỏi:

- Lúc Đức Phật dẫn sinh có hiện tướng lành gì?

Chư thiên đáp:

- Tôi nay không thể nói hết những diệu tướng ấy. Nay chỉ nói sơ lược, liền nói kệ:

Phóng kim sắc quang minh
 Chiếu sáng khắp thế gian
 Trời người đều ưa thích
 Núi sông đều chấn động.

Vua A-dục đem mười vạn lượng vàng cúng dường chỗ Đức Phật dẫn sinh, để khởi xây tại đây, xong rồi đi chỗ khác.

Ưu-ba-cúc-đa liền đem vua đến chỗ tiên nhân Ca-tỳ-la Bà-tu-đầu, liền đưa tay chỉ chỗ đó:

- Vị tiên đoán tướng của Bồ-tát cho vua Bạch Phạn. Có ba mươi hai tướng tốt trang nghiêm thân sắc.

Vua liền lễ nơi ấy. Có Thích-ca Bạt-đà-na là Thiên thần ở đây hiện lên. Bồ-tát liền đến đảnh lễ thiên thần. Thiên thần không dám nhận lễ, mà lễ lại vị Bồ-tát. Vua Tịnh Phạn thấy vậy liền nói:

- Đứa bé này là trời của cõi trời.

Vua liền đặt tên cho thái tử là Thiên Thiên. Lại chỉ chỗ vị tướng sư Bà-la-môn xem tướng cho Bồ-tát nói:

- Đây là chỗ tiên nhân coi cho thái tử.

Rồi nói tiếp:

- Đứa bé này sẽ là Phật.

Lại chỉ chỗ Ma-ha Ba-xà-ba-đề nuôi dưỡng Bồ-tát, ông lại chỉ

chỗ Bồ-tát đọc sách, ại chỉ chỗ Bồ-tát cưỡi ngựa xe tập bắn cung tên.

Lại nói:

- Đây là chỗ Bồ-tát có đầy đủ đạo quả cứu cánh.

Lại nói:

- Đây là chỗ Bồ-tát chuyển pháp luân.

Lại nói:

- Đây là chỗ thái tử cùng sáu vạn thể nữ vui chơi.

Lại nói:

- Đây là chỗ Bồ-tát thấy cảnh sinh, già, bệnh, chết mà khởi lòng

Từ bi.

Lại nói:

- Đây là chỗ Bồ-tát, ngồi dưới cây Diêm-phù, tu các thiền định xa lìa tham dục ác pháp. Có giác ngộ có quán xét ly sinh hỷ lạc nhập vào cõi Sơ thiền. Bồ-tát tọa thiền, khi mặt trời lên cao, thì cây che bóng mát, các cây khác cũng tùy theo bóng mặt trời mà di chuyển.

Lúc này vua Tịnh Phạn thấy vậy liền năm vóc quỳ lạy sát đất. Khi đó có một vạn trời người, đứng hầu Bồ-tát từ thành Ca-tỳ-la giữa đêm từ giã cung thành ra đi. Lúc này Bồ-tát cởi hết mũ áo trân bảo cùng với ngựa đưa cho Sa-nặc đem trở về. Lại nói kệ rằng:

*Bỏ mũ bảo anh lạc
Đưa ngựa cho Sa-nặc
Đem trở về bản quốc
Một thân không thị vệ
Vì tu hành tinh tấn
Vào trong núi học đạo.*

Bồ-tát ở chỗ này đem Y-ca-thi đổi lấy ca-sa của thợ săn để xuất gia.

Đây là chỗ Sa-la-già-ba thỉnh Bồ-tát, đây là chỗ vua Tần-bà-ta-la chia cho Bồ-tát nửa nước, là nơi Bồ-tát tham vấn Uất-đầu-lam-phất, lại nói kệ:

*Chỗ này có tiên nhân Tên
Uất-đầu-lam-phất Nghe
pháp xong bỏ đi Vua trời
không thấy khác.*

Đây là chỗ Bồ-tát tu sáu năm khổ hạnh. Lại nói kệ:

*Sáu năm tu khổ hạnh
Khó làm nay đã làm
Biết khổ hạnh phi đạo*

Bỏ sở hành tu nhân.

Bồ-tát đã ở chỗ này thọ bát sữa của hai người con gái Nan-đà và Nan-đà-ba-la, rồi lại nói kệ:

*Bồ-tát ở chỗ này
Thọ bát sữa Nan-đà
Phát lời nói đồng mãnh
Đến ngôi cội Bồ-đề.*

Đây là chỗ Già-lê Long vương tán thán Bồ-tát. Như lời kệ nói:

*Long vương tên Già-lê
Tán thán mà nói rằng
Đạo pháp ở tại đây
Nơi gốc cây Bồ-đề.*

Thế là vua A-dục lễ lạy dưới chân của Ưu-ba-cấp-đa, chấp tay thưa:

- Tôi muốn thấy Long vương trước đã thấy Đức Như Lai đi kinh hành như voi chúa. Từ đường này đến cây Bồ-đề. Lúc này Ưu-ba-cấp-đa đến chỗ Già-lê lấy tay chỉ nói kệ:

*Tối thắng trong Long vương
Ông nên khởi hiện thân
Ông thấy Bồ-tát đi
Đến dưới cây Bồ-đề.*

Già-lê Long vương tức thì hiện thân ra, đến trước mặt Ưu-ba-cấp-đa nói:

- Đại đức! Muốn tôi làm điều gì?

Tôn giả nói:

- Đây là Long vương Già-lê. Bồ-tát từ đường này đến cây Bồ-đề và ông đã tán thán như thế nào?

Vua A-dục liền chấp tay hướng về Già-lê Long vương mà nói kệ:

*Ông thấy Phật Thế Tôn
Ánh sáng như kim sắc
Chiếu khắp cả thế gian
Mặt như ánh trăng đầy
Mười lực công đức sâu
Ông nên nói một phần
Vì sao từ nơi này
Thần lực Phật đủ đầy.*

Già-lê Long vương đáp:

- Tôi nay không thể nói rộng ra hết được, nay chỉ lược nói ra, lại nói kệ:

*Bồ-tát đi trên đất
Lục chủng đều chấn động
Núi sông và đại hải
Ánh sáng hơn nhật nguyệt.*

Vua A-dục ở nơi chỗ Long vương nói khởi tu xây tháp xong rồi đi.

Tôn giả lại đưa vua đến gốc cây Bồ-đề và nói:

- Đại vương! Đây là chỗ Bồ-tát đem lòng từ bi thắng chúng ma vương. Từ đó mà giác ngộ đắc A-nậu-đa-la Tam-miệu Tam-bồ-đề.

Rồi nói kệ:

*Đầy đủ lòng bi mẫn
Thắng cả chúng ma quân
Đề hồ đều không sánh
Vô thượng Chánh biến tri.*

Bấy giờ vua A-dục đem mười vạn lượng vàng cúng dường cây Bồ-đề, cho xây tháp xong thì đi.

Tôn giả Ưu-ba-cấp-đa nói với vua:

- Đây là chỗ Đức Phật thọ nhận bốn bát của Tứ Thiên vương hợp lại một bát.

Lại nói chỗ này Đức Phật thọ thức ăn cúng dường của hai vị thương chủ Bà-lợi. Đức Phật từ chỗ này đi đến nước Ba-la-nại. Lại nói chỗ này có ngoại đạo tên là Ưu-bà-kỳ, khen ngợi Đức Như Lai.

Tôn giả lại đưa vua A-dục đến một chỗ và nói:

- Đây là chỗ Đức Thế Tôn tam chuyển Thập nhị hành pháp luân.

Lại nói kệ:

*Chỗ này Phật tam chuyển
Thập nhị hành pháp luân
Pháp chơn thật đã tạo
Vượt thoát khổ sinh tử.*

Đây là chỗ một ngàn ngoại đạo xuất gia. Đây là chỗ Đức Phật thuyết pháp cho Tần-bà-ta-la nghe pháp chân đế và có tám ngàn chư Thiên và Bà-la-môn trưởng giả ở nước Ma-già-đà cùng vô số người đến nghe thuyết pháp, được thấy chơn đế.

Đây là chỗ Đức Phật vì trời Đế Thích thuyết pháp và có tám vạn chư Thiên được thấy chân đế.

Đây là chỗ Đức Thế Tôn vì mẹ mà thuyết pháp sau khi hạ an cư

xong cùng chư Thiên đến chỗ này, để rộng thuyết pháp.

Ưu-ba-cấp-đa đem vua A-dục đến thành Câu-thi-la nơi chỗ Đức Phật Niết-bàn lấy tay chỉ nói:

- Đại vương! Đây là chỗ Đức Như Lai, sau khi hóa độ chúng sinh đã xong liền nhập vào Vô dư Niết-bàn.

Và nói kệ rằng:

*Thiên nhân A-tu-la
Dạ-xoa chư Long thần
Cùng tất cả thế gian
Việc giáo hóa đã xong
Đại từ bi tinh tấn
Cho nên nhập Niết-bàn.*

Vua A-dục nghe xong thì đau buồn té xỉu xuống đất, phải lấy nước rửa mặt hồi lâu mới tỉnh. Vua đem mười vạn lượng vàng khởi tu tháp ở chỗ này, cúng dường chỗ Như Lai Niết-bàn. Vua lễ dưới chân Tôn giả và nói:

- Chỗ nào Đức Thế Tôn thuyết pháp cho các vị đại đệ tử. Tôi muốn cúng dường xá-lợi.

Ưu-ba-cấp-đa đáp:

- Lành thay! Lành thay! Đại vương tâm thật chí thiện.

Tôn giả liền đem vua đi vào rừng Kỳ-hoàn lấy tay chỉ nói:

- Tại đây tháp của Tôn giả Xá-lợi-phất, ông nên cúng dường.

Vua hỏi Tôn giả:

- Ngài Xá-lợi-phất có công đức trí tuệ gì?

Đáp:

- Là đại đệ tử lớn thứ hai của Đức Phật, có thể thay Đức Như Lai chuyển pháp luân. Là đệ tử trí tuệ bậc nhất của Đức Phật. Trí tuệ tối thắng của thế gian đều không bằng một phần mười sáu. Ngoại trừ Đức Như Lai.

Lại nói kệ:

*Vô đẳng Chánh pháp luân
Phật vì chuyển thế gian
Xá-lợi-phất tùy thuận
Làm lợi ích chúng sinh
Ai nói được việc này
Công đức sâu như biển.*

Tâm vua A-dục rất hoan hỷ, bèn đem mười vạn tiền vàng cúng dường xây tháp thờ Xá-lợi-phất.

Rồi chắp tay nói kệ:

*Tôi lễ Xá-lợi-phất
 Dem tâm niệm cung kính
 Trí tuệ lia phiền não
 Soi sáng khắp thế gian.*

Tôn giả lại đưa vua đến tháp Mục-kiền-liên và nói:

- Đây là tháp Mục-kiền-liên vua nên cúng dường.

Vua hỏi:

- Vị này có công đức thần lực gì?

Tôn giả đáp:

- Đây là Bồ-tát có thần thông bậc nhất trong đệ tử của Đức Phật. Có thể dùng chân làm chấn động pháp đường của Đế Thích. Lại có thể hàng phục Long vương Nan-đà, Ưu-bà-nan-đà.

Liên nói kệ rằng:

*Thần lực Mục-kiền-liên
 Phật nói là đệ nhất
 Có thể làm chấn động
 Cung điện của Đế Thích
 Hàng phục cả nhị Long
 Nan-bà, Bà-nan-đà
 Thần lực công đức rộng
 Không có thể nghĩ bàn được.*

Vua A-dục liền đem mười vạn lượng vàng cúng dường tháp Mục-kiền-liên.

Chắp tay nói kệ:

*Thần lực là tối thắng
 Lia sinh tử khổ não
 Tôi nay nên đánh lễ
 Nghe danh Mục-kiền-liên*

Tôn giả lại nói:

- Đây là tháp Ma-ha Ca-diếp, ông nên cúng dường.

Vua lại hỏi:

- Vị này có công đức gì?

Tôn giả đáp:

- Vị này tu hạnh Đầu-đà thiếu dục tri túc. Phật bảo đây là bậc tu hạnh Đầu-đà đệ nhất. Phật đem nửa tòa cho Tôn giả cùng ngồi. Lại lấy ca-sa của mình che cho Tôn giả. Tôn giả thọ trì bát tạng, nhiếp hóa chúng sinh đau khổ.

Lại nói kệ:

*Phước điền rất thù thắng
Hành thiếu dục tri túc
Thọ trì Phật pháp tạng
Hay nhiếp khổ chúng sinh
Phật chia nửa tòa ngồi
Và che y nơi thân
Không thể nói cùng tận
Công đức sâu vô lượng.*

Vua A-dục đem mười vạn lượng vàng, cúng dường tháp Đại Ca-diếp.

Chấp tay nói kệ:

*Thường ở hang núi sâu
Hành thiếu dục tri túc
Trừ hết oán phiền não
Được quả vị giải thoát
Công đức không thể bàn
Cho nên đây danh lễ.*

Lúc này Ưu-ba-cấp-đa đưa vua đến tháp Bạt-câu-la và nói:

- Đây là tháp Bạt-câu-la ông nên cúng dường.

Vua hỏi:

- Vị này có công đức gì?

Đáp:

- Trong đệ tử Đức Phật vị này tinh tấn không giải đãi đệ nhất, chưa từng vì người khác nói một hai câu pháp.

Vua sai người lấy hai mươi Câu tử cúng dường xây tháp, có vị đại thần hỏi vua:

- Cùng là La-hán sao các tháp kia cúng dường ngàn lượng vàng, còn tháp này chỉ có hai mươi Câu tử cúng dường.

Vua nói: Ông nên nghe kệ.

*Lấy trí tuệ soi sáng
Trừ diệt tối vô minh
Trụ ý làm nhà ở
Ít làm lợi thế gian
Cho nên dùng Câu tử
Cúng dường cho tháp kia.*

Lúc này hai mươi đồng Câu tử từ chỗ tháp lại đi đến chân vua. Đại thần thấy vậy lấy làm kinh ngạc và nói:

- Vị La-hán này tu công lực thiếu dục cho đến lúc vào Niết-bàn mà vẫn không thọ vật cúng dường.

Tôn giả lại đem vua đến tháp của Tôn giả A-nan và nói:

- Đại vương! Đây là tháp A-nan ông nên cúng dường. Đây là vị đệ tử đa văn đệ nhất của Đức Phật, thường theo hầu cận cung phụng đức Như Lai.

Lại nói kệ:

*Là trưởng lão A-nan
Khắp trời người đều quý
Thường hộ trì bát Phật
Đầy đủ niệm tuệ tâm Đa
văn rộng như biển
Miệng nói lời vi diệu
Phương tiện ý chánh giác
Rõ thông tất cả pháp
Giữ tạng pháp công đức
Thế Tôn đều tán thán.*

Vua A-dục đem mười vạn lạng cúng dường tháp A-nan.

Đại thần hỏi:

- Vì sao tháp này lại cúng dường hơn hết.

Vua nói:

- Ông nên nghe kệ.

*Pháp thân Đức Thế Tôn
Thanh tịnh không cùng tận
Tôn giả thường thọ trì Nên
cúng dường hơn hết Ngọn
đèn Phật pháp soi Trừ hết
mọi phiền não
Do Ngài mà pháp trụ
Nên cúng dường hơn hết
Như vết trâu trên nước
Không thể xóa đại hải
Trí tuệ của A-nan
Không xóa biển trí Phật
Ở trong Tu-đa-la
Ngọn đèn Phật soi sáng
Cho nên ta hôm nay
Cúng dường tối thắng nhất.*

Vua cúng dường các tháp xong thì rất vui mừng. Làm lễ dưới chân Tôn giả, rồi nói kệ:

quốc.

*Tôi sinh trong cõi người Không mất quả thiện nghiệp
Vì trước tạo công đức
Nay được ngôi tự tại
Do không chơn thật pháp Nay được pháp chơn
thật Xây tháp xá-lợi Phật Trang nghiêm ở thế
gian Làm sao tu khổ hạnh
Tôi đây chưa thể làm.*

Bây giờ vua A-dục lễ dưới chân Tôn giả xong rồi trở về bốn Kinh A-Dục Vương,

Quyển 2 (Hết)